

30th October 1962]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

V—CONSIDERATION OF REPORT OF THE MADRAS PUBLIC SERVICE COMMISSION FOR 1960-61.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ That the Report of the Madras Public Service Commission for the year 1960-61 placed on the table of the House on 24th July 1962 together with Government memorandum be taken into consideration.”

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அரசியல் சட்ட அமைப்பின்படி, அரசாங்க ஊழியர்கள் தங்களுடைய கடமையை விருப்பு வெறுப்பின்றிச் செய்வதற்காக சில வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் முக்கியமானது அவர்களை நியமிக்கும் முறை. அப்படி நியமிக்கும் முறைகூட ஒரு நிர்வாகத்தின் தனிப்பட்ட பொறுப்பாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, நியமனத்திலேகூட அதற்கான அபேட்சகர்களை தேர்வு செய்வதை ஒரு பொதுவான குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு இருப்பதை நோக்கம். அதேபோன்று அவர்கள் வேலை செய்கின்ற காலத்தில் தங்களுடைய கடமையை அச்சமின்றி செய்வதற்காகவும், மேலே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்களோ, மற்றவர்களோ அக்கிரமமாக தொந்தரவு செய்யவோ பயமின்றி வேலை செய்வதற்காகவும் வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இது நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில், அரசியல் அமைப்பில் இருக்கக்கூடிய நல்ல அம்சமாகும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே சர்வீஸ் கமிஷன் பல நல்ல பணிகள் செய்து வந்திருக்கிறது. குறைவான எண்ணிக்கையில் அதிலே மூன்று அங்கத்தினர்களே இருக்கிறார்கள். மற்ற ராஜ்யங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, மிகவும் குறைவாக, அதிலும் இருவர் அரசியல் அனுபவம் பெற்றவர்களாகவும், ஒருவர் நிர்வாக அனுபவம் பெற்றவராகவும் இருந்து கொண்டே, இந்த பெரும் பொறுப்பை நல்ல முறையிலே செய்து, அறிக்கை சமர்ப்பித்து இருப்பதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

இது ஒருவிதத்தில் பார்த்தால் அரசாங்கத்திற்கு செல்வு மிகவும் குறைவாகத் தான் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தார் இதற்கு செலவாகும் தொகையில் ஒரு பெரும் பகுதியை அபேட்சர்களிடமிருந்தே வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட பாதிக்கு இதன்மூலம் ஈடு செய்து விடுகிறார்கள். ஆனால், அபேட்சகர்கள் வரக்கூடிய இடத்தில் உட்காருவதற்கு கூட இடவசதி இல்லாமல், மரத்தடியிலே உட்கார்ந்து தான் ஒரு நாள் ஆனாலும், இரண்டு நாளானாலும் இருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. வரக்கூடியவர்களுக்கு வசதி செய்வதற்கு அக்கறை செலுத்தா விட்டாலும், கட்டணங்கள் மட்டும் வசூலிக்கப்படுகின்றன. அப்படி அபேட்சர்களிடமிருந்து இந்த 1960-61-ம் வருஷத்திலே வசூலிக்கப்பட்ட கட்டணம் ரூ. 4,06,321. இப்படி வசூல் செய்யக்கூடிய தொகை சர்வீஸ் கமிஷனின் பூராச் செலவையும் ஈடுபடுத்தக் கூடியதாக இல்லை. ஆனால், வரக்கூடிய அபேட்சகர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்காகவே அவர்களிடமிருந்து கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. அப்படியானால், என்ன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தாலும், மழை பெய்தாலும், வெயில் காய்ந்தாலும் மரத்தடியிலே நிற்கக்கூடிய நிலைமையிலே தான் இப்போது இருக்கின்றன. இந்தக் குறைப்பாட்டை போக்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக, சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளிலே அபேட்சகர்கள் எப்படித் தேறுகிறார்கள் என்பதற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. போகப் போக தரம் எவ்வளவு குறைவாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது, அதை எப்படி நிவர்த்தி செய்வது என்பது

[திரு. பி. கலியாணசுந்தரம்] [30th October 1962]

அரசாங்கத்தினுடைய முதல் கவலையாக இருக்க வேண்டும். இது சர்வீஸ் கமிஷன் குறைபாடு அல்ல. சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளில் அவர்கள் கேட்கக் கூடிய கேள்விகள், அவர்கள் பரீட்சை செய்யக்கூடிய முறை இவைகளில் ஏதாவது கடினம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அந்தக் கேள்விகளெல்லாம் சர்வசாதாரணமான கேள்விகளாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் சாதாரணமாக தெரிந்திருக்க வேண்டிய விஷயங்கள் பற்றி தான் அந்தக் கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பல மாணவர்கள் பரீட்சை எழுதினாலும், மிகவும் குறைவான எண்ணிக்கையுள்ள மாணவர்கள் தான் தேர்வில் தேறுகிறார்கள் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கல்வியிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தரக்குறைவுதான் இதற்கு முக்கியமான காரணம். பி.ஏ. படித்த மாணவர்களுக்கு வைத்திருக்கக்கூடிய பரீட்சையைப்பற்றி, அவர்கள் எழுதியிருக்கக் கூடிய முறைகளைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிற விவரங்களை இந்த சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“The general standard of the candidates is low, their command of the English language appalling and their information, very poor. The majority of the candidates does not know how to arrange the material and present it in an effective and coherent manner.”

எப்படி சிந்திப்பது, எப்படி எழுதுவது என்பது கூட பெரும்பாலான மாணவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் “On topics like ‘Space Travel’ and ‘Elementary Education’, candidates are evidently ill-informed.”

பொதுவாக உலகத்தில் சாதாரணமாக அதிகமாக படிக்காதவர்களுக்குக் கூட தெரிந்திருக்கக் கூடிய தினசரி பத்திரிகை படிப்பவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கக் கூடிய விஷயங்கள் கூட இந்த மாணவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

“The essays on ‘Co-operative Farming’ were fair satisfactory while those on all the other topics were bad in matter and manner.”

அரசாங்கம் நிர்வகிக்கக்கூடிய அரசாங்கத் துறைக்கு அடிப்படையாக உள்ள விஷயங்களைப் பற்றி எழுதுவதில் கூட, ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் ஓரளவுக்கு திருப்திகரமாக எழுதுகிறார்கள் என்றும், மற்ற விஷயங்களில் மிகத் தரக் குறைவாக எழுதி இருப்பதாக சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. பி.ஏ. படித்தவர்கள் நிலை இது என்று சொன்னால், மற்றவர்களுடைய நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். இதனால் நம்முடைய சமுதாயம் பாதிக்கப்படும். நிர்வாகம் திறமையாக நடைபெறவேண்டுமென்றால், திறமையான ஊழியர்கள் கிடைக்க வேண்டும், திறமையான ஊழியர்கள் பொறுக்கப்பட வேண்டும். இம்மாதிரி அவர்கள் எழுதுவதற்குக் காரணம் திறமைக் குறைவா அல்லது தகுதிக் குறைவா? மனதில் உள்ளதை எழுத முடியாமல் தவிக்கிறார்களா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். தெரிந்த விஷயங்களைக்கூட எழுதமுடியாமல் தவிப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் அன்னிய மொழியில் எழுதவேண்டியிருப்பது தான் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை தமிழிலே படித்துவிட்டு சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை ஆங்கிலத்திலே எழுதவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டால், பலருக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. கல்லூரியில் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் சேர்த்து சோல்லிக்கொடுக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நமது ராஜ்யத்தில் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியான பிறகு, அதற்குத் தகுந்த மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டும். முக்கியமான சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளை தமிழிலும் எழுதலாம் என்று சொன்னால், மாணவர்கள் இன்னும் ஊக்கமாகப் படித்து விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, மனதில் உள்ளதை உள்ளபடி எழுதுவதற்கு வசதி ஏற்படும். எருக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்னவென்றால், கல்லூரிகளில் கல்வி

30th October 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கற்பிக்கும் தரத்தை இன்னும் உயர்த்துவது ஒன்று. இன்னொன்று சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுகள் தமிழிலும் எழுதலாம், ஆங்கிலத்திலும் எழுதலாம் என்று விதிகளை மாற்றுவார்களானால், பெரும்பாலான மாணவர்கள் தங்கள் மனதிலே உள்ளதை உள்ளபடி எழுத முடியும், அது தான் சரியான தேர்வாக இருக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பரீட்சை எழுதுபவர்களின் எண்ணிக்கைக்கும், வேலை கிடைப்பவர்களின் எண்ணிக்கைக்கும் வித்தியாசம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஆண்டுக்கு 12,000 மாணவர்கள் பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். அதில் பெரும்பாலோர் தேர்ச்சி அடைவதில்லை. ஆனால், ஒரு வருஷத்தில் வேலை கிடைத்தது எவ்வளவு பேர்களுக்கு என்று பார்த்தால், 861 பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு வருஷத்தில் 861 பேர்களுக்கு வேலை தேடித் தருவதற்கு இவ்வளவு பெரிய குழு இருக்க வேண்டுமா? இந்தக் குழுவுக்கு பல வேலைகள் இருக்கின்றன. அதனால் இந்தக் குழு இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்திற்குள் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கா விட்டால் மறுபடியும் அவர்கள் பரீட்சை எழுத வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வருஷத்தில் வேலை கிடைக்காததினால், அவர்கள் தேர்வு பெறவில்லை என்று அர்த்தமா. அல்லது தகுதி அற்றவர்கள் என்று அர்த்தமா? வேலை வாய்ப்பு இல்லாததினால் தான் அவர்களுக்கு அந்த ஆண்டில் வேலை கிடைக்கவில்லை. இருப்பினும் அடுத்த ஆண்டு மறுபடியும் அவர்கள் பரீட்சை எழுதவேண்டியிருக்கிறது. வேலை கிடைக்கும் வரை ஒவ்வொரு ஆண்டும் பரீட்சை எழுதிக்கொண்டே இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது மாணவர்களுக்கு அவசியமான கஷ்டம் கொடுக்கிறது. ஒரு வருஷத்தில் பரீட்சை எழுதி ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அவர்களை 2, 3 வருஷங்களுக்கு வில்டில் வைத்திருக்க வேண்டும். முதல் தேர்வுக்கு 800 பேர்கள் என்றால், அடுத்த ஆண்டில் இன்னொரு 200 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். அந்த எண்ணிக்கையை எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கிறார்கள், அதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது, குத்து மதிப்பாக தோன்றிய எண்ணிக்கையை நிர்ணயிக்கிறார்களா என்பதை சரியானபடி பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்வீஸ் கமிஷனில் இன்னொரு முக்கியமான கடமை ரூ. 150-க்கு அதிகமாக சம்பளம் பெறும் அரசாங்க ஊழியர்கள் மீது எடுக்க இருக்கிற ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை பற்றி அபிப்பிராயம் கூறவேண்டியது. அது அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய விஷயம். அரசாங்கம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுடைய ஆலோசனையை கேட்கவேண்டுமென்பது விதி. ஆனால், அவர்களையை ஆலோசனைப்படி அரசாங்கம் நடக்கவேண்டுமென்பதில்லை. சர்வீஸ் கமிஷன் கொடுக்கக்கூடிய ஆலோசனையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம், ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் இருக்கலாம். இருப்பினும், அரசாங்கம் சர்வீஸ் கமிஷனை ஆலோசனை கேட்கவேண்டும் என்பது கட்டாயம். அவர்களையை சிபார்சை நிராகரிக்கலாம் என்று இருந்தாலும்கூட, சர்வீஸ் கமிஷனுடைய ஆலோசனையை கேட்காமல் காரியங்களைச் செய்ய முடியாது. அப்படிச் சில சம்பவங்கள் இந்த ரிப்போர்ட்டிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. நான் இந்த ரிப்போர்ட்டில் இல்லாத எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இதற்கு முந்திய வருஷத்து ரிப்போர்ட்டுகளில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றி கூட நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. 1960-61-ம் ஆண்டு ரிப்போர்ட்டில் இருக்கக்கூடிய சில விவரங்களை மட்டும் இங்கே கூறுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தினார்களா, இல்லையா, அல்லது இலாகாக்கள் மாமூலமாக எழுதக்கூடிய பதில் களை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையில், அரசாங்கம் அவர்கள் செய்த சிபார்சை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதற்கு சமாதானமும் தெரியப்படுத்தவேண்டும். இந்த இரண்டும் தான் இந்த அறிக்கையிலே பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [30th October 1962]

கிறபொழுது, இந்த இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு தான் நான் பேச வேண்டியிருக்கிறது. இதன் மீது சில விவரங்கள் வேண்டும் என்று சட்டசபை இலாகா மூலம் பிரதம காரியதரிசி அவர்களுக்கு எழுதியிருந்தேன். எனக்கு இன்று வரை ஒன்றும் பதில் கிடைக்கவில்லை. விவரங்கள் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லவில்லை. விவரங்கள் கொடுத்திருந்தால், நான் சரியான முடிவுக்கு வருவதற்கு ஏதுவாக இருந்திருக்கும். எந்தவிதமான தகவலும் எனக்கு இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிற விவரங்களை மட்டும் வைத்து நான் பேசக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறேன்.

1959-ம் ஆண்டில் ஒரு டெப்யூடி கலெக்டர் மீது லஞ்சக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. அது சம்பந்தமான புகார்கள், தல்தாவேஜிகள் டிரிப் யூனலின் பரிசீலனைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. 150 ரூபாய்க்கு அதிகமாக சம்பளம் பெறும் ஊழியர்களின் மீது லஞ்சக் குற்றச்சாட்டு வருமானால், அதை விசேஷ டிரிப் யூனல் விசாரிக்கவேண்டும். விசேஷ டிரிப் யூனல் விசாரிக்கக்கூடிய முறைகளைப்பற்றி தனி விதிகள் உண்டு. இந்தப் புகாரை டிரிப் யூனலுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்பது சட்டம். ஆகவே, இந்தப் புகார் டிரிப் யூனலுக்கு அனுப்பப்பட்டது. டிரிப் யூனல் அந்த ஊழியர் மீது 6 வகையான குற்றச் சாட்டுகளைத் தெரிவித்தார்கள். அந்த 6 குற்றங்களுக்கும் சமாதானம் பெற்றார்கள். விசாரணை நடந்தது. கடைசியில் டிரிப் யூனல் மூன்றாவது குற்றம் நிரூபிக்கப்படவில்லை என்று அதை ஒதுக்கிவிட்டு, 1, 2, 4, 5, 6 இவைகள் பெரும்பாலும் நிரூபிக்கப்பட்டன என்று தெரிவித்து, அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கவேண்டும் என்ற சிபார்சும் அனுப்பப்பட்டது. அந்த டெப்யூடி கலெக்டர் ஹரிஜன நல இலாகாவில் வேலை செய்தவராக இருந்திருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஹெட் ஆப் தி டிபார்ட்மெண்டாக சிபார்சு செய்திருக்கிறார். அதிலிருந்து நான் அவர் ஹரிஜன நல இலாகாவில் வேலை செய்திருக்கவேண்டும் என்று ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் கேட்ட விவரங்கள் யாரும் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, நான் ஊகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஒன்று, இரண்டு குற்றச்சாட்டுகளை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, டிரிப் யூனல் 6 குற்றங்களில் 5 குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சிபார்சு செய்திருந்தாலும் கூட. ஆகவே, மேலும் இவர் இரண்டு குற்றச் சாட்டுகளை கழித்துவிட்டு, பாக்கி 3 குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபிக்கப்பட்டதாக ஏற்றுக்கொண்டு, தண்டனையைப் பொறுத்தவரையில் டிரிப் யூனல் செய்த சிபார்சை ஆட்சேபிக்கவில்லை. அந்த டெப்யூடி கலெக்டரை வேலையிலிருந்து நீக்கலாம் என்று டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்பேர் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலும் விஷயம் போர்டு ஆப் ரெவின்யூவுக்குப் போயிற்று. ரெவின்யூ போர்டு குற்றச்சாட்டுக்கள் என்ன அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் என்ன என்று மட்டும் பரிசீலிக்கவில்லை. அவைகளை யெல்லாம் பரிசீலித்துவிட்டு குற்றச்சாட்டுக்கள் நிரூபிக்கப்பட்டு இருக்கலாம், இருப்பினும் அவருடைய குடும்பத்தின் எதிர்காலத்தைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டும் என்று மனிதாபிமானத்தோடு கூட பிரச்சனையை அணுகி, அவரை வேலையிலிருந்து டிஸ்மிஸ் செய்வதற்குப் பதிலாக, கட்டாயமாக அவரே ஓய்வுப் பெற்றுக்கொண்டு விலகிவிடலாம் என்றும், அவருடைய பென்ஷனில் ரூ. 50 குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் ரெவின்யூ போர்டு சிபார்சு செய்தது. அந்த சிபார்சை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதன் பிறகு குற்றம் சாட்டப்பட்ட அதிகாரிக்கு ஷோகால் நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். “என் உம்மை கட்டாயப்படுத்தி வேலையிலிருந்து விலக்கக்கூடாது, ஏன் உம்முடைய பென்ஷனிலிருந்து ரூ. 50-ஐ குறைக்கக் கூடாது” என்று அவருக்கு ஷோகால் நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். இது டிரிப் யூனல் செய்த சிபார்சுகள் ஆச்சே, அந்த சிபார்சுகளையும், தண்டனையையும் நாம் இப்படி மாற்று கிறோமே, அதைப்பற்றி அந்த டிரிப் யூனல் அபிப்பிராயம் என்ன என்பதை அரசாங்கம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லையா என்று நான் கேட்கிறேன். டிரிப் யூனல் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ள

30th October 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வேண்டியது அவசியம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அது சாதாரணப் பகுத்தறிவும் கூட. ஆனால் சட்டத்தில் அப்படி இல்லையென்று சர்க்கார் வாதாடுகிறார்கள். அதாவது உண்மையான எப்பதை நாம் பார்க்கலாம்.

இது சட்டசபை நிறைவேற்றிய சட்டமல்ல. விதிகளின் மூலம் பிறப்பிக்கப்பட்ட சட்டம்தான். அரசாங்கம் போட்ட விதிகளையே அவர்கள் ஏன் நிறைவேற்றவில்லை என்பதை அவர்களைப் பார்த்து நான் கேட்கவேண்டிய யவனாக இருக்கிறேன். இந்த விதிகள் The Madras Services Disciplinary Proceedings Tribunal Rules, 1955 என்று சொல்லப்படுகிறது. 1955-ல் பிறப்பிக்கப்பட்டவை. இந்த விதிகளின் படி,

“If the advice is to be rejected or deviated the reasons for such rejection or deviation shall be communicated to the Tribunal and the remarks of the Tribunal in regard thereto shall be taken into consideration before passing orders”.

இந்த விதிகளை எல்லாம் புரிந்து கொள்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆலமரத்து மரமுதுகள் மாதிரி பல ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு வருஷத்துக்கு ஒரு முறையாவது இவைகளையெல்லாம் புதிதாக அச்சடித்துக் கொடுத்தால், படிப்பவர்களுக்குச் சலபமாக இருக்கும். நான் குறிப்பிட்ட விதிகன்படி, டிரிப்யூனல் செய்த சிபார்சுகளை நிராகரிப்பதாகவோ அல்லது மாற்றுவதாகவோ இருந்தால், மீண்டும் டிரிப்யூனலின் ஆலோசனையைக் கேட்டு, சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இறுதியான உத்தரவு எந்த ஸ்டேஜிலே போடப்பட்டது என்று கேட்கிறேன். அதிகாரிகள், அவர்களுடைய பதவிலே எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் போடலாமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

“The Government were not in the wrong in not having consulted the Tribunal before issue of the show cause notice to the officer”

என்று தைரியமாக அச்சடித்த இந்த ரிப்போர்டிலே கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த சபையிலே உள்ளவர்கள் இதையெல்லாம் படிக்க மாட்டார்கள் என்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்களா? எவ்வளவு தணிந்து இதை எழுதுகிறார்கள்? “The Government were not in the wrong” என்று சொல்லுகிறார்கள். வேறு ஏதாவது சமாதானம் சொல்லட்டும், அல்லது எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் கொடுக்கட்டும். “The Government can do more wrongs” என்று சொல்லிவிட்டால் கூட அதை ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் சொல்லுவது என்ன?

“The Government were not in the wrong in not having consulted the Tribunal before the issue of the show cause notice to the officer.”

இதைப் பற்றி ஒரு முடிவு எடுக்காமல் எப்படி அந்த அதிகாரிக்கு ஷோ கால் நோட்டீஸ் கொடுக்க முடியும்? டிரிப்யூனல் சிபார்சுகளை மாற்றும் பொழுது, மறுபடியும் டிரிப்யூனலின் அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பவில்லை என்றால், என்ன பிரயோஜனம்? டிரிப்யூனலின் சிபார்சுகளை நிராகரித்து விட்டு, அவற்றை மாற்றி வேறு முடிவுகள் எடுத்து, அவற்றை அந்த அதிகாரிக்குத் தெரிவித்து, அவருடைய சாமாதானத்தையும் பெற்று, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கத்தின் முடிவை ஏற்றுக் கொள்வதாக அறிவித்து விட்டார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் டிரிப்யூனலின் அபிப்பிராயத்தை ஏன் கேட்கவில்லை என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு மறுபடியும் டிரிப்யூனலுக்கு அனுப்பப்பட்டது. சர்வீஸ் கமிஷன் அபிப்பிராயம் தெரிவித்து விட்டது, அரசாங்கமும் முடிவு எடுத்து விட்டது. அப்புறம் டிரிப்யூனலுக்கு என்ன வேலை? அவர்களும் “டிட்டோ” என்று சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [30th October 1962]

அதற்கு சர்க்கார் என்ன சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள்? அப்படி அனுப்பித்தால் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் சிபார்சை இன்னொரு டிரிப்ப்யூனலுக்கு அனுப்புவது என்பதே யோசிக்க வேண்டிய விஷயம். சர்வீஸ் கமிஷன் தனது சிபார்சை அரசாங்கத்துக்கு அனுப்புகிறது. அதனமேல் அரசாங்கம் நேரடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். டிரிப்ப்யூனலை விட சர்வீஸ் கமிஷன் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் இருக்கிறது. சர்வீஸ் கமிஷன் சிபார்சை மறுபடியும் டிரிப்ப்யூனலுக்கு அனுப்பினதாகச் சொல்வது சட்டப்படி சரியல்ல. அரசியல் சட்டத்தின் நோக்கத்திற்கும் அது வரோதமாக இருக்கிறது. சர்வீஸ் கமிஷன் இதை ரொம்பவும் ஜக்கிரதையாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. புரொவீசேரில் இருக்கக்கூடிய கோளாறை நான் எடுத்துக் காண்பித்தேன். இந்த சபைக்கு வரும் பொழுதுதான் மனிதாபிமானம் காரணமாக இருக்க வேண்டுமா? ஒரு டிரிப்ப்யூனலை சர்க்கார் நியமித்தது. அந்த டிரிப்ப்யூனல் நன்கு பரிசீலனை செய்து, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியை வேலையிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்தது. அப்படியிருக்கும்பொழுது, கட்டாயமாக வேலையிலிருந்து விலகிக் கொண்டால் போதுமானது, பென்ஷனில் ரூ. 50 குறைத்து விட்டால் போதுமானது என்று மனிதாபிமானத்தின் பெயரில் சொல்வது நியாயமா? குற்றச் சாட்டோ லஞ்சம் சம்பந்தமானது. வேறு நிர்வாக ஊழலாகவோ அல்லது திறமைக் குறைவாகவோ இருந்தாலும் மனிதாபிமானம் என்ற அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளலாம், லஞ்சத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று நாம் கருதும்போது, இப்பேர்ப்பட்ட குற்றம் புரிந்தவர் கனிதத்தில் நாம் மனிதாபிமானம் காட்டுவது சரியா? அவருடைய குழந்தைகளுக்கு வேண்டுமானால் நாம் சம்பளச் சலுகை அளிக்கலாம், அல்லது இரக்கப்படால் அவருடைய குடும்பத்துக்கு உதவி செய்யலாம். இப்படி ஒரு அபாயகரமான குற்றம் சாட்டப்பட்ட அதிகாரியிடத்தில் மனிதாபிமானத்தின் பெயரால் டிரிப்ப்யூனலின் சிபார்சை நிராகரித்து, அதை மாற்றுவது சரியா? டிரிப்ப்யூனலும் கேலிக்கூத்துக்கு ஆளாக்கப்பட்டது. சர்வீஸ் கமிஷனும் கேலிக்கூத்துக்கு ஆளாக்கப்பட்டது. இதையெல்லாம் நியாயம் என்று சொல்லி, அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டு, அதை எங்கள் முன் வைத்து எங்களையும் அவமானப்படுத்த வேண்டுமா என்று நான் கேட்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடை இலாகாவிலே ஒரு உதவி டாக்டர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஸெலக்ஷன் செய்த சர்வீஸ் கமிஷன் வைத்தியப் பரீட்சைக்குப்பட்டு அவரை ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறது. முதல் வைத்தியப் பரீட்சையில் அவர் மாறு கண் என்ற காரணத்தினால் அவரைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். உடனே அவர் வேறு ராஜ்யத்திற்குப் போய் ஒரு ஸெர்டிபிகேட் வாங்கிக்கொண்டு வந்தார். மாறு கண் உடையவராக இருந்தாலும் அவரை நியமிப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை என்று அதிலே குறிப்பிட்டிருந்தது. அந்த ஸெர்டிபிகேட்டின் அடிப்படையில் பலர் கொண்ட மெடிகல் போர்டின் அபிப்பிராயத்துக்கு அவர் அனுப்பப்பட்டார். மாறு கண் உள்ளவராக இருப்பதால் அவரை நியமிப்பது சரியல்ல என்ற அபிப்பிராயத்தை மெடிகல் போர்டு தெரிவித்தது. அதற்கு மேல் அரசாங்கம் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? அவர் மிகுந்த திறமைசாலி என்றும், அவர் செய்துள்ள நல்ல வேலையை உத்தேசித்தும் அவரை வேலையில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் சிபார்சை அரசாங்கம் நிராகரித்து விட்டது, மெடிகல் போர்டின் சிபார்சையும் அரசாங்கம் நிராகரித்து விட்டது. அதற்குக் காரணம், அவர் செய்த நல்ல வேலை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர் அப்படி என்ன நல்ல வேலை செய்திருக்கிறார்? எக்ஸிக்யூட்டிவ் லயனில் போடாமல் ஆபீஸ் உத்தியோகத்தில் போடுவதற்கான நியாயமான காரணங்கள் இருந்தாலாவது ஒரு வேளை நான் புரிந்து கொள்ள முடியும். அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கக் கூடிய தகவல்கள் எல்லாம் என்போன்றவர்களுக்கு திருப்தியளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொன்றையும் நேரில் பார்ப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருந்ததோ, இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டுகள் மாமூலாக வரும், பதில் அனுப்புவதும்

80th October 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

மாழலாக இருக்கும். சட்டசபை முன்பும் அவைகளை எல்லாம் மாழலாக வைத்துவிடுவார்கள். ஆகவே சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவின் இன்னும் அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு நன்கு பரிசீலனை செய்து சமாதானங்கள் சொல்லவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுவாக இந்த பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ரிபோர்ட்டைப் படித்துப் பார்க்கும்போது அதில் பல குறைபாடுகள் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. பல பரீட்சைகள் வைக்கப்பட்டு அதன் முடிவுகளை தெரிவித்த பிறகு மாணவர்களுடைய தரத்தைப்பற்றி ரிபோர்ட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ரிபோர்ட்டைப் பார்க்கும் போது அதில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. அந்த ரிபோர்ட்டில் மாணவர்களுடைய ஆங்கிலத் தரம் எவ்வளவோ குறைந்துள்ளதாகத் தெரியவருகின்றது. அநேகமாக எல்லா இடங்களிலும் ஆங்கிலத்திந்தரம் குறைவாக இருப்பதாகத்தான் தெரிய வருகிறது. ஆங்கிலம் சம்பந்தமாக கம்போலிஷன் மற்றவைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் மாணவர்களுடைய ஆங்கிலத் தரம் குறைந்திருப்பதாகத்தான் தெரிய வருகிறது. ரிபோர்ட்டுகளைப் பார்த்தால் “Very Poor”, “not Satisfactory” என்று தான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு பரீட்சைகளில் அப்படி இருப்பதாகத் தான் தெரிய வருகிறது. இதைப் பார்த்தால் இன்றைக்கு நமது ராஜ்யத்தில் ஆங்கிலத்தின் தரம் குறைந்து விட்டதாகத்தான் தெரிய வருகிறது. இன்றைக்கு படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள்தான் நாளை பல உத்தியோகங்களுக்கு வரக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அப்படி நமது ராஜ்ய உத்தியோகங்களுக்கு வரக்கூடியவர்கள் இப்படி ஆங்கிலத்தில் தரம் குறைவாக இருந்தால் எப்படி உத்தியோகம் பார்ப்பார்கள் என்று யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நமது உத்தியோகத்திற்கு மட்டுமல்லாது வெளி நாடுகளுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியதாகவும் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் ஆங்கிலம் தான் மற்ற ராஜ்யங்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய பாஷையாக இருக்கிறது. அது நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு எவ்வளவு தரம் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறேன். ஆகவே ஆங்கிலத்தை நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்கு இதை ஒரு படிப்பினைமாகக் கொள்ள வேண்டும். அதற்காகத் தான் ஆங்கிலத்தை முன்முது வகுப்பிலே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே நான் சொல்லி இருக்கிறேன். அப்பொழுதுதான் மாணவர்களுடைய ஆங்கிலத் தரம் நல்லமுறையில் முன்னேற்றமடையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை சேகன்ட் லாங்வேஜாகக்கூட வைத்துக்கொள்ளலாம். அதனால் தாய் மொழி எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே ஆங்கிலத்தின் தரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல முறையில் மாணவர்கள் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகப்படியான பீரியடுகள் வைத்தாலும் பாதகமில்லை. எந்த முறையிலாவது ஆங்கிலத்தின் தரம் குறையாமல் இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இது சர்வ தேச மொழியாக இருக்கிறது. அதனால் போதிய முக்கியத்துவம் அதற்குக் கொடுக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் தாய் மொழி வளர்ச்சிக்கு இது குறுக்கே நிற்காது. தாய் மொழி வளர்ச்சி எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது என்பது என் அபிப்பிராயம். ஆகவே ஆங்கிலத்தின் தரத்தை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக திரு. கலியாணசுந்தரம் சொன்ன சிலவற்றைப்பற்றி நானும் கூற விரும்புகிறேன். டெப்டி கலெக்டர் விஷயமாக ட்ரிபுஸு விசாரித்து அவரை வேலைவிட்டு நீக்க வேண்டும் என்று சொன்ன பிறகு அதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்ய மறுபடியும் ட்ரிபுஸலுக்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் என்ன. முதலில் ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிறகு

[திரு. வை. சங்கரன்] [30th October 1962]

மறுபடியும் ஷோ கரஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? அவரை டிஸ்டின் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்ன பிறகு மறுபடியும் கமிஷனுக்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் என்ன? ட்ரிபுனல் கொடுத்த தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ செய்த சிபார்சை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்ன? அதன் பிறகு ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஒருமுறை அபிப்பிராயம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு மறுபடியும் எல்களுக்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஒருவித அபிப்பிராயத்தை தெரிவிப்பதற்கு முன்னதாகவே தான் ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்க வேண்டும். முடிவு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்குக் காரணம் ரூல்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ரூல்களை வாசித்து பார்த்தால் அங்கு wide meaning கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ரூல்கள் ஸ்பெஸிபிக்காக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே அதற்குள்ள ரூல்களை ஸ்பெஸிபிக்காக இருக்கும் அளவில் மாற்றி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. 1957-58ல் கூட இதே போன்று ஒரு கேஸ் வந்து ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி சர்க்கார் கொடுத்த மெமோராண்டத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு ரூல்களை ஸ்பெஸிபிக்காக இருக்கும் அளவில் மாற்றி அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்காராபடியது முடிவுக்குப் பின்னால் மறுபடியும் ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிறகு அப்படிக்கொடுக்கவேண்டியது அவசியமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அப்படிக்கொடுப்பதானது பெயரளவில் கொடுப்பதாகத்தான் இருக்கிறது. இப்படி கொடுப்பதால் ஏற்கனவே கொடுத்த அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகளில் சில லக்கனாக்கள் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அந்த லக்கனாக்களை எடுத்து விட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த லக்கனாக்களை எடுத்து விட்டு ரூல்களை ஸ்பெஸிபிக்காக இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக ஒரு கேஸ் சொல்லப்பட்டது. அதாவது அசிஸ்டென்ட் வெபர்னரி சர்ஜனைப்பற்றியது. டி.எம்.எஸ். அவரை நியமிக்கக்கூடாது என்று சொன்ன பிறகு, மெடிகல் போர்டு அவரை நியமிக்கக் கூடாது என்று சொன்ன பிறகு கமிஷன் அவரை நியமிக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டது. அதன் பிறகு அவர் வேறு ஒரு இடத்திலிருந்து அப்படிப்பட்ட ஊனத்தினால் உத்தியோகத்திற்கு எந்த விதமான இடைஞ்சலும் இல்லை என்று சொன்ன பிறகு, மறுபடியும் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அவரை நியமிக்க இருக்கக்கூடிய ரூல்களை தளர்த்தி அவருடைய தகுதியை பார்த்து அவரை நியமிக்கலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அதன் பிறகு அவரை நியமிக்கலாம் என்று இருக்கக்கூடிய ரூல்களை தளர்த்தி அவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். மெடிகல் போர்டினுடைய அபிப்பிராயம் இவர் விஷயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல. வேறு சமாதானம் கொடுத்து அவரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. இது ஒரு பிரஸ்டெண்டாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். ஆகவே இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய விதிகளையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையின் மீது பேசுகின்றபோது முதன் முதல் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே இந்தக் குழுவில் அரசியல் சார்புடையவர்கள், அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு காரியங்கள் ஆற்றுகின்றவர்கள் இடம் பெறக்கூடாது. எந்தக் கட்சியையும் சேராதவர்கள் அதில் அங்கம் பெறவேண்டும். தற்போது இருக்கிற குழு உறுப்பினர்களைப் பார்த்தால் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள், கட்சிப்

30th October 1962] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

பிரசாரத்தில் தீவிரமாக ஈடுபடக் கூடியவர்கள் அல்லது காங்கிரஸ் கட்சி அபேட்சகராகத் தேர்தலில் நின்று தேற்றுவர்கள் தான் அங்கம் வகிப்பதாகத் தெரிய வருகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போட்டைப் பற்றி விவாதம் செய்யலாம். ஆனால் கமிஷன் உறுப்பினர்களுடைய யோக்கியதை, தகுதி, நியமனம் பற்றிச் சொல்வதற்கு அதிகாரம் இல்லை. அது விவாதத்திற்குப் புறம்பானது. அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனை நியமிப்பது கவர்னர்.

The Governor acts on the advice of the Hon. the Chief Minister. The Members of the Commission are paid from out of the Consolidated Fund sanctioned by this House. So, this House has a right to criticise the Public Service Commission. Propriety requires that we should not attribute motives to the Commission.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த மன்றத்திற்கு உரிமை உண்டா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். நான் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் இப்போது இங்கே அந்தக் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றி விவாதிக்கிறபோது மற்றவற்றைக் குறிப்பிடுவது புறம்பானது. அப்படிப் பேசுவது முறை அல்ல என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member should not refer to the Members of the Commission or attack the Commission.

SRI M. V. KARIVENGADAM : It is not an attack on the Commission.

MR. SPEAKER : But the hon. Member is attacking the Commission.

SRI M. V. KARIVENGADAM : We are discussing the Report of the Service Commission now.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member continue his speech.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : இன்று பெட்டி சேவக்குகளைப் போன்ற சில உத்தியோகங்களை சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைக்கு விடாமல் அரசாங்கம் தன்னுடைய நேரடிப் பொறுப்பில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் எல்லாப் பதவிகளுக்கும் தகுதி வாய்ந்தவர்களைப் பொறுக்கி எடுக்கும் பொறுப்பைக் கமிஷனிடமே விடவேண்டும். மேலும், ஐ.ஏ.எஸ். காடரில் உள்ளவர்கள், ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகள் இவர்களையே கமிஷன் உறுப்பினர்களாகவும் போட்டால் தான் சரியான முறையில், கட்சி சார்பற்ற முறையில், வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பாராமல் தகுதியின் அடிப்படையில் சரியானவர்களைப் பொறுத்தவதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று வற்புறுத்துகிறேன். அப்போது தான் பாரபட்சம் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பம். சம நீதி ஏற்படுவதற்கு வசதி ஏற்படும். ஆகவே ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகளையோ, ஐ.ஏ.எஸ். காடரில் உள்ளவர்களையோ பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கவேண்டும் என்பதாக கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** திரு. ஜே. மாதா கவுடர் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையின் மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்வீஸ் கமிஷன் கேட்கக்கூடிய கேள்விகளுக்கு இன்றைய தினம் மாணவர்கள் அளிக்கக்கூடிய பதில் மிகவும் தரம் குறைவானதாக இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யாரும் மறுக்க முடியாது. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.

[திரு. ஜே. மாதாகவுடர்] [30th October 1962]

படித்து விட்டு வந்து இந்தப் பரீட்சை எழுதுகிறவர்களுக்கு நம் நாட்டின் எல்லையையே சரியாகச் சொல்லத் தெரியவில்லை. இந்தக் குறைபாட்டுக்குக் காரணம் நம்முடைய பாடப்புத்தகங்களில் தான் இருக்கிறது. முன்பு பூகோளம் என்று தனியாகவும், சரித்திரம் என்று தனியாகவும் பாடம் இருந்தது. நம்முடைய தேசத்தின் எல்லையைப் பற்றியும், சீதோஷண நிலை, தொழில், விளைபொருள்கள் போன்றவைகளை எல்லாம் மற்ற நாடுகளைப் பற்றிப் படிப்பதோடும் கூட, இதையும் படிப்பதற்கு பூகோள பாட திட்டத்தில் புத்தகங்கள் இருந்தன. அதைப் போலவே சரித்திர பாடம் என்றால் அதில் நம் நாட்டுத் தலைவர்களுடைய வரலாறு, பிற நாட்டுத் தலைவர்களுடைய வரலாறு எல்லாவற்றையும் படிப்பதற்கு வசதியாக இருந்தது. இப்போது பூகோளம் என்றும் இல்லை, சரித்திரம் என்றும் இல்லை. எல்லாம் ஒரே கதம்பமாக சோஷியல் ஸ்டடி என்பதாக வைத்திருப்பதால் தான் மாணவர்களுடைய திறன் பொது அறிவு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மிகவும் குறைந்து விட்டது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே உடனடியாக திரும்பவும் ஜியாக்ரபி, ஹிஸ்டரி என்று தனித்தனியாக பாடப் புத்தகங்கள் அமைப்பது நல்லது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு, திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசுகையில் சர்வீஸ் கமிஷன் பெரிதா, ட்ரிப்ப்யூனல் பெரிதா என்ற அளவில் பேசினார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் நிர்வாகத் துறை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் செயல்படுகிறது. ட்ரிப்ப்யூனல் என்பது நீதி வழங்கக்கூடிய வகையில். யார் போலாவது குற்றம் சமத்தப்பட்டால் அது விஷயத்தை ட்ரிப்ப்யூனலுக்கு அனுப்பி, அவர்கள் அதை விசாரனை செய்து என்ன ஆலோசனை கூறுகிறார்கள் என்று பார்த்துப் பரிசீலனை செய்கிறோம். ட்ரிப்ப்யூனலின் தீர்ப்பை அப்படியே நிறைவேற்றுவது இல்லை என்ற போரணையில் திரு. கல்யாணசுந்தரம் குறிப்பிட்டார். நீதி ஸ்தலத்தில் யாருக்காவது சட்டப்படி தண்டனை வழங்கப்பட்டால், தண்டிக்கப்படுகிறவர் ஜனாதிபதிக்கு மனுச் செய்துகொண்டு, தண்டனையைக் குறைத்துக்கொள்வதற்கு அரசியல் அமைப்பிலேயே இடம் வைத்திருக்கிறோம். அதே ரீதியில் தான் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக நிர்வாகத் துறையில் குற்றஞ் சாதிப்பட்டு, ட்ரிப்ப்யூனலுக்கு அனுப்பி அவர்களுடைய தீர்ப்பை அப்படியே நிறைவேற்றுவதா அல்லது கொஞ்சம் தண்டனையைக் குறைக்கலாமா என்பதை ரெவினியூ போர்டாரிடமும் கலந்து கொண்டு சர்க்கார் முடிவு செய்கிறார்கள். ஒருவர் செய்த குற்றத்திற்காக ஒரு குடும்பமே நிரந்தமாகக் கஷ்டப்படக்கூடாது என்கிற அடிப்படையில் இது நன்கு பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. ஷோ கான்ஸ் நோட்டீஸ் எப்போது வழங்கவேண்டும் வழங்குவதற்கு முன் ட்ரிப்ப்யூனலைக் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டுமா, பின்பு ஆலோசிக்கவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி எனது தரப்பு அங்கத்தினர் திரு. சங்கரன் அவர்களும் பேசினார்கள். ஷோ கான்ஸ் நோட்டீஸ் பிறப்பித்து விட்டார்கள் என்றால் முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள் என்று தான் கொள்ளவேண்டும். “இந்த மாதிரியாக நீ குற்றம் செய்தாய் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதற்காக உன் பேரில் இன்ன தண்டனை விதிப்பதை நீ ஏற்றுக்கொள்கிறாயா? இல்லையானால், என்ன காரணம்?” என்று ஷோ கான்ஸ் நோட்டீஸ் பிறப்பிப்பது என்றால் அதன் பேரில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தாகிவிட்டது என்று தான் அர்த்தம். அவர் தம் குற்றத்தை மறுக்கலாம். மேல் அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொள்வதாகச் சொல்லலாம். அல்லது கோர்ட்டுக்குப் போகப்போவதாகச் சொல்லலாம். அவரிடமிருந்து பதில் வந்த பிறகு அந்த தண்டனையை நிறைவேற்றுவது நன்னமையாக முடிகிறது. இப்படிக் கேட்பதற்கு முன், அந்த அதிகாரி பதில் சொல்வதற்கு முன்பே சர்வீஸ் கமிஷனைக் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டும், அல்லது ட்ரிப்ப்யூனலைக் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று சொல்வது நியாயமாக இருக்காது. ஷோ கான்ஸ் நோட்டீஸ் பிறப்பித்து, அதற்கு அந்த அதிகாரி சொல்லக்கூடிய ஆட்சேப சமாதானங்களைப் பார்த்த பிறகு, அவர் பேரில் என்ன தண்டனை வழங்கவேண்டும் என்பதை ஆலோசித்து முடிவு செய்வதே பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற என் கருத்தினைச் சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

30th October 1962]

10-30
a.m.

* திரு. டி. கர்ச்சா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளில் உட்காரும் மாணவர்கள் தமிழிலேயே குறிப்பிட்ட அளவு மார்க்குகள் பெறவேண்டும் என்றும், தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள் பரீட்சையில் உட்காரும்போது ஏதாவது ஒரு தமிழ் “டெஸ்ட்”-இல் தேறவேண்டுமென்றும் 3344 எண்ணுள்ள அரசாங்க உத்தரவு குறிப்பிடுகிறது. இந்த உத்தரவு நமது தமிழ்நாட்டிலுள்ள மொழி சிறுபான்மையினருக்கு (லிங்விஸ்டிக் மைனாரிடிஸ்) மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், எங்கள் பிராந்திய மாகிய கூடலூர் பிராந்தியமானது கேரள எல்லையையொட்டி இருக்கிறது. அங்கே எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் மலையாளமே தாய் மொழியாகப் போதிக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் தேர்வு பெற்று சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைக்கு வருகிறபோது, அவர்கள் தமிழ் படிக்கவில்லை என்ற காரணத்தால், தமிழ்நாட்டிலும் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. கேரள ராஜ்யத்தில் விண்ணப்பம் போட்டால் அங்கும் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, லிங்விஸ்டிக் மைனாரிடிஸ்களைப் பொறுத்தவரையில் அவரவர்கள் தாய்மொழி எதுவாக இருக்கிறதோ, அந்த மொழியிலேயே இந்தப் பரீட்சைகளை எழுதுமாறு வைத்து, அவர்கள் அதில் தேர்ச்சி பெறுகிறார்களா என்பதை நாம் கவனித்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றி நடக்கின்ற விவாதத்தில், கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகள் குறித்து உண்மையிலேயே அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும். இது ஏதோ ஒரு சில நிகழ்ச்சிகள் மட்டும் நடந்துவிடக்கூடிய ஒரு கருத்தாக இதை நான் கருதவில்லை. அரசாங்க பதிலில், “1957-58-ம் ஆண்டுக்கான அறிக்கையில் கூட இது போன்ற தவறு நிச்சிந்த அதற்கு நாங்கள் இதே சமாதானத்தைக் கூறியிருக்கிறோம்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் சொன்னது போல, அரசாங்கத்தை ஆதரிக்க வேண்டும் அல்லது எதிர்க்கவேண்டும் என்ற கருத்திலே அல்லாமல், சில வரைமுறைகளை வைத்துக்கொண்டு, கமிஷன் சொல்வதை ஒப்புக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தால், எதிர்காலத்தில் ஒரு முரண்பாடற்ற முறையில் அரசியல் நடைபெறுவதற்கு, அந்தக் கமிஷன் தன்னுடைய நடவடிக்கையை நடத்திக்கொண்டு செல்வதற்கு அது வாய்ப்பாக அமையும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

அடுத்ததாக, டாக்டரைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கு சர்க்காருக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதையாரும் மறுத்துவிடமாட்டார்கள். ஆனால், அதற்கென்று ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி ஒரு முடிவைத் தந்ததற்குப் பின்னால், அதை மாற்றுவது என்பது உண்மையிலேயே அந்தக் கமிட்டியைச் சற்று அவமதிப்பதாகத் தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். காரணம், வேறு மாநிலத்திலே சென்று அவர் ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கியதற்குப் பின்னால், கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன். அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் பதிலில் “as the defect was not so serious” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே, ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிஷனுக்கு ஒரு அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, அவர்கள் தங்களையே முடிவைத் தெரிவித்ததற்குப் பின்னால், “குறிப்பிட்ட அந்த வேலையைச் செய்வதற்கு அவர் தகுதியானவர்தான்” என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்தால், அது எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டிக்கு ஒரு இழுக்காகக் கருதப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். அங்கே மட்டுமல்ல, அரசாங்க அலுவலகங்களில் கீழே கூட இதுபோன்ற நிலை இருப்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன்.

[திரு. எஸ். மாதவன்] [30th October 1962]

இராமேஸ்வரத்தில் ஒரு ஆசிரியர், “அந்த ஆசிரியருக்கு காது செவிடு” என்று சொல்லி விட்டு அவரை டி.எம்.ஓ.விடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வரச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவரும் “காது செவிடு” என்றாலும், அதிகமான அளவுக்கு இல்லை, நிச்சயம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றலாம்” என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்து விட்டார். இந்த சர்ட்டிபிகேட் இராமநாதபுரம் மாவட்டக் கலெக்டரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அத்துடன் நிற்காமல், மாவட்ட கலெக்டர் அந்த ஆசிரியரைப் பார்த்து, “மீண்டும் இன்னொரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வாருங்கள்.” என்று திருப்பி அனுப்பிவிட்டார். இரண்டாவது முறையும் டி.எம்.ஓ.விடம் அந்த ஆசிரியர் சென்றார். இரண்டாவது முறையும், “நீ தகுதிதான்” என்று அவர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்து விட்டார். அத்துடன் நிற்காமல், மூன்றாவது முறையும் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வரும்படி கலெக்டர் சொல்லிவிட்டார். நிலைமை என்ன என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அந்த டி.எம்.ஓ. ஒரு அரசாங்க அதிகாரி. கலெக்டரும் அரசாங்க அதிகாரி. ஒரு தனிப்பட்ட ஆசிரியருக்கு காது ஒரே நிலையில்தான் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். பல ஆண்டுகள் கழித்த தென்றால், காது சற்று அதிகச் செவிடாக இருக்கலாம் என்ற நிலை ஏற்படும். ஆனால், ஒரே ஆண்டில் இது போன்று பல முறைகள் அவரை டி.எம்.ஓ.விடம் விரட்டிய காரணத்தால் டி.எம்.ஓ. பயந்து விட்டார். ஒரு வேளை கலெக்டருக்கும் ஆசிரியருக்கும் தகராறு முறையும் சர்ட்டிபிகேட் வது முறை “நான் அவருடைய காதைப் பரிசோதிக்கமாட்டேன்” என்று மறுத்துவிட்டார்கள். இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும், கலெக்டருடைய கவனத்திற்கும் நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், அரசாங்கமே நியமித்த எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி ஒரு முடிவு சொல்லி, அதை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் என்று சொன்னால், அதைக் கமிஷன் கண்டிப்பதிலே தவறு இல்லை என்று நான் நம்புகிறேன். கமிஷனின் முடிவை அரசாங்கமே உதாசீனம் செய்தால், கலெக்டர் போன்றவர்கள் மேலும் உதாசீனம் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிடக்கூடும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன். இந்த நிலையை உண்மையிலேயே மாற்ற அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் “அரசாங்கத்தின் தலையீடு அதிகம் இருக்கக்கூடாது” என்று குறிப்பிட்டிருப்பதில் யாரும் மாறுபட்ட கருத்து கொண்டிருக்கமாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஜூடிஷியல் ரெக்ரூட்மெண்டு குறித்து நாங்கள் கொஞ்சம் அனுபவப்பட்டிருக்கிறோம். சமீபத்தில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப் செலக்ஷன் செய்கிறபோது, கமிஷன் அங்கத்தினர் ஒருவர் நடவடிக்கையிலிருந்து விலகிச் சென்றிருக்கிறார் என்ற நிலையை நாங்கள் எங்கள் சொந்த அனுபவத்திலே கண்டோம். இது என் என்று விசாரிக்கும்போது, டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப் செலக்ஷனிலே ஏற்பட்ட சில தகராறு காரணத்தால் ஒரு அங்கத்தினர்—பெயரைக் குறிப்பிடுவது அழகல்ல என்று நம்புகிறேன்—தங்களுடைய நடவடிக்கையிலிருந்து எழுந்திருந்து வெளியே சென்று விட்டார். மீதியிருந்த அங்கத்தினர்கள்தான் செலக்ஷன் செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு அனுபவத்தை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் பார்த்தோம். ஜூடிஷியல் ரெக்ரூட்மெண்ட் என்பது மற்ற அரசாங்க அலுவலர்களைவிட கொஞ்சம் தனித் தன்மை வாய்ந்தது என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். அரசாங்கத்தின் தலையீடு அதில் அதிகமாக இல்லாதிருந்தால் உண்மையிலேயே நம்முடைய நீதித் துறை எதிர்காலத்தில் நன்றாக நடக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்குள்ள ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே பார்க்கும்போது, “பி.ஏ., ஸ்டான்டர்ட், எஸ்.எஸ். எஸ்.ஸி., ஸ்டான்டர்ட்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதில் எனக்கே ஒரு சந்தேகம் வந்தது. எஸ்.எஸ்.எஸ்.ஸி. பரீட்சை நடத்துகிற ஸ்தாபனமும் அரசாங்கம் அமைத்திருக்கிற ஸ்தாபனம்தான். அதில் பரீட்சை எழுதித் தேறி அரசாங்க உத்தியோகத்திற்காக வரும்போதும் அதே ஸ்டான்டர்ட் என்று பெயர் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப்

30th October 1962] [திரு. எஸ். மாதவன்]

பரீட்சை எழுதிப் பாஸ் செய்துவருகிறவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே வருத்தப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. 1,016 பேர்கள் பரீட்சை எழுதி, 229 பேர்கள் பாஸாகக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தால், இது எதைக் காட்டுகிறது? எஸ்.எஸ்.ஸி. ஸ்டாண்ட்ர்டு குறைவாக இருக்கிறதா, அல்லது அதிகமான ஸ்டாண்ட்ர்டை அரசாங்கம் உத்தியோகத்திற்கு எதிர்பார்க்கிறதா என்ற சந்தேகம் வருகிறது. அதிகமான ஸ்டாண்ட்ர்ட் அரசாங்கம் எதிர்பார்த்தால், எஸ்.எஸ்.ஸி. ஸ்டாண்ட்ர்டை அதிகப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் வரும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதுபோல்தான் பி.ஏ. ஸ்டாண்ட்ர்டு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பி.ஏ. பாஸ் பண்ணிவிட்டு வருகிறவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சையில் 50 சத விதத்தினராவது பாஸ் செய்தால் பரவாயில்லை. அதிலே கூட 1,000 பேர்களுக்கு 200 பேர்கள்தான் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது வருத்தப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதிலே ஏதாவது மாற்றம் ஏற்படவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதினால், அது உண்மையிலேயே அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

*திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற அல்லது அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு உரியதாக இருக்கின்ற ஒரு துறை மிகவும் புனிதமான துறை என்பதை அமைச்சர் அவர்களைப் போலவே நானும் மனமார ஏற்றுக்கொள்கிறேன். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன், அதுபோன்றவை ஆகியவற்றை நாம் மிகவும் கௌரவமாகவும், கண்ணியமாகவும் மதித்து, மரியாதை காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதை அமைச்சர் அவர்கள் எப்படிக் கருதுகிறார்களோ, அப்படித்தான் நானும் கருதுகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்திலே அரசாங்கம் அப்படி அவர்களுக்கு தக்க அளவு மரியாதையையும் மதிப்பையும் தருகிறதா என்பது கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம்தான் என்று சொன்னால் தவறு இல்லை. விஷயம் நமக்குத் தெரியும். இப்பொழுது நான் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனின் அமைப்பைப் பற்றிச் சொல்ல வரவில்லை. இந்த விஷயம் வருவதால் அந்தத் தத்துவத்தைப் பேசுகிறேன். எந்தத் துறையிலும் திறமையும், நேர்மையும் இருக்கவேண்டுமானால், திறமையும் நேர்மையும் உள்ள நபர்களை நியமிப்பதற்கு உரியவர்கள் சலுகையும், அல்லது பரிவும், தாட்சண்யமும் காட்டக் கூடாதவர்களாக இருப்பதோடு மட்டுமின்றி, காட்டமாட்டார்கள் என்று பிறர் நம்பும்படியானவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இதை நாம் நன்கு மனத்திலே கொள்ளவேண்டும்.

ஆகவே, எந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் கூடியவர்களும் அங்கு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். நான் இப்பொழுது இருப்பதைப்பற்றி குறை கூறவில்லை. நிர்வாகத் துறை அனுபவம் உடையவர் ஒருவர், நீதித் துறை அனுபவம் உடையவர் ஒருவர், கல்வித் துறையில் நிபுணத்துவம் உடையவர் ஒருவர் என்று இப்படி இருக்க வேண்டும். நம் மாநிலத்தில் மூன்று பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பிற மாநிலங்களில் எண்ணிக்கை வேறுபடுகிறது. அப்படி அமைத்து முடித்தால், அந்தக் கமிஷன் செய்கிற முடிவு சுபரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு போல் இருக்க வேண்டும். அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் அதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பெற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உண்மையிலேயே அதை நாம் மதித்தவர்களாவோம், அதனுடைய லட்சியமும் பூர்ணமாக நிறைவேற்றப்படும் என்பதை நான் சொல்லவேண்டுமென்ற அவசியமே இல்லை. அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வர்.

அதற்கு மேலே, பல நிலைகளிப்பற்றி, ஆங்காங்கே காணப்பட்டவை பற்றி இங்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டன. காது கேளாமை, மாறு கண் இதற்கெல்லாம் தகுதியின்மை கற்பிக்கப்படுகிறது. ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு அல்லது நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதற்கெல்லாம் தகுதியின்மை கற்பிக்கப்பட்டால் அதை நானும், நீங்களும் ஏற்றுக்கொள்வோம். ஆனால் இன்றோ காது கேளாமை ஒரு தகுதியின்மை அல்ல. ஒருவனுக்கு

[திரு. சா. கணேசன்] [30th October 1962]

காது கேட்காமல் இருந்தால் நூறு அல்லது அதிகப்படும் ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்தால் கண்ணுக்குத் தெரியாமலே காதில் ஒட்டிக்கொள்ளும் அளவில் கேட்கும் சாதனம் வந்து விட்டது. அதைப் போட்டுக்கொண்டு கேட்கலாம். அல்லது காதில் பொருத்திக் கொண்டு கேட்கும் சாதனம் நூறு ரூபாய்க்கு கிடைக்கிறது. அப்படிச் செலவு செய்து ஒரு சாதனத்தை வாங்கி வைத்துக்கொண்டால் காது கேட்கிறது. ஆகவே காது கேளாமை ஒரு தகுதியின்மையா? இதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அடுத்ததாற்போல், இரண்டு கண்களில் ஒன்று ஒரு ஐந்து டிக்ரி மாறியிருந்தால் மாறுகண் என்று சொல்கிறோம். இது ஒரு பொல்லாத குறையா? மாறுகண் உடையவர்கள் எல்லாம் தெருவில் காரில் மோதிக்கொண்டு செத்தார்களா? அல்லது அவர்கள் எழுதும்போது “கா”-யிற்குப் பதிலாக “சா” போட்டு விடுகிறார்களா? அப்படிப்பட்டவர்களை, மெடிக்கல் போர்டிற்குச் சென்று உத்தரவு வாங்கி வா என்று சொன்னால்—மெடிக்கல் போர்டைப்பற்றி நான் குறை கூறவில்லை—இவர்களுக்கு தகுதியில்லை என்று மெடிக்கல் போர்ட் உத்தரவு அனுப்பிவிடுமானால் அப்புறம் மெடிக்கல் போர்டின் தீர்ப்பை மீறுவது அரசாங்கத்திற்கு நியாயமா? ஆகவே, மாறுகண் என்பது தகுதியின்மையல்ல என்று உத்தரவிடவேண்டும். ஏன் மெடிக்கல் போர்டிற்குச் செல்லச் சொல்கிறார்கள்? அவர்களை வேலைக்கு நியமிக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கலாம். இதை மற்றவர்கள் கேலிக்கூத்து என்று சொன்னால் நமக்கு கவலை யாகியிருக்காது? இது வெறும் வினையாட்டாக இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள் அல்லவா? நாம் கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள் கிறோம், விஷயத்தை நன்கு அறிந்து கொள்ள பிரச்சனைகளை எழுப்புகிறோம். அதிலே தவறு ஏற்படலாகாது. ஆனால் ஆட்சி சமர்ப்பிக்கும் அறிக்கையில் தவறு சிறிதேனும் ஏற்படலாமா? நான் சொல்வது அல்ல இது. இது அச்சிலே வந்திருக்கிறது. ஒருக்கால் அது பிரின்டேர்ஸ் டெவிளாக இருக்கலாம் என்று கூற முயலலாம்? ஆனால் ஒன்றிரண்டு சொற்கள் தவறாக வருமே தவிர சென்டென்ஸ்கள் அப்படி வந்து விடாது. ஆகவே அதை பிரின்டேர்ஸ் டெவிள் என்று ஒதுக்கித் தள்ளி விட முடியாது. தகுதியின்மைபற்றியெல்லாம் பல உறுப்பினர்கள் கூறி னார்கள். எக்ஸாமினேஷனுக்கு வந்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல பிழை ஏற் படுவது. இந்த அறிக்கையிலேயே, இலக்கணம், மரபு, பிழைகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதை நன்கு கற்றறிந்த, தேர்ச்சியுடையவர்கள் அறி வார்கள். செலக்ஷன் எக்ஸாமினேஷனுக்கு அப்பியர் ஆன மாணுக்கனைப் பற்றி சொல்லும்போது, ஐ.எ.எஸ். பாஸ் செய்தவர்கள் உட்கார்ந்து தயார் செய்த இந்த அறிக்கையில் ஏன் இவ்வளவு பிழைகள் வந்திருக்கின்றன? தவறு இருக்கிறது என்றால் அதைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டாமா? இதை நன்கு ஏற்று செய்யவேண்டியதைச் செய்து செம்மையான நிலை நிலவ நாம் வழி காட்டவேண்டும். மனிதாபிமானம் என்று சொன்னார்கள். நாம் எல்லோரும் மனிதாபிமானம் உள்ளவர்கள் தான். ஒரு மனிதனுக்கும் அவையையொன்றும் தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது. சிறியோர் செய்தது சிறு பிழையாயின் அதை பெரியோர்கள் பொறுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் பெரிய பிழை செய்வாராயின் அதைப் பொறுக்கவே கூடாது. அதை ஒறுக்கவேண்டும், தண்டிக்கவேண் டும் என்று சொல்லும், அறநூல்கள். குழந்தைக்கு வைத்திருக்கிற பாலே நான் போய் திருடிச் சாப்பிட்டால் சும்மாவிடலாமா? நோயாளிக்கு வைத்திருக்கிற பாலைத் திருடிச் சாப்பிட்டால் சும்மாவிடலாமா? இங்குள்ள ஒரு சுகோதரரின் பவுண்டன் பேனாவை திருடினால் அதற்கு ஒரு வாரம் தண்டனை என்றால் நோயாளி அல்லது குழந்தைக்கு வைத்திருக்கும் பாலைத் திருடியவனுக்கு ஆறு ஆண்டு தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமா? இல்லையா? அதேபோல் சமுதாயத்திலே சில குழந்தைகள் உண்டு. பருவத் தாலே குழந்தைகள்போல் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மிகப் பிற்போக்கானவர் கள் சமுதாயத்தில் குழந்தைகளாவார்கள். அவர்களை வளர்க்க வேண்டியது ஆட்சியினருடையவும் நம்மைப்போன்றிருக்கிற பிரதிநிதிகளுடையவும் பொறுப்பு அல்லது கடமையாகும். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்பட்டவர் கள் ஆகியவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பொருளை அல்லது தொகையை

30th October 1962] [திரு. சர். கணேசன்]

கபனீகரம் செய்பவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை, மனிதாபிமானம் என்று சொல்லி மன்னிக்கலாமா? நடந்த விஷயத்தைச் சொல்லாமல் சொல்லிக்கொண்டு போனார் நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள். இது பாண்டிய நாட்டில் ஏற்பட்ட கதைதான். முக்குலத்தார், கள்ளர்—சில பெயர்களைச் சொன்னால் சிலர் தவறாக நினைக்கலாம். “கள்ளர் ரிள்கமேஷன் ஸ்கீம்” என்று சொல்வார்கள். அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை “சவாகா” செய்தார் ஒரு அதிகாரி. அவரை மன்னிக்கலாமா? சட்ட ரீதியாக இம்மாதிரிக் குற்றத்திற்கு ஒரு ஆண்டு தண்டனை என்று இருந்தால் இதற்கு ஒன்பது ஆண்டுகள் தண்டனை போட வேண்டாமா? (குறுக்கீடு) வேலையில்லிருந்து விலகிக்கொண்டு வீட்டிற்குப் போகச் சொல்வதால் பிரயோஜனம் இல்லை. தண்டனை இல்லையே. ஒருவன் திருடிய பொருளைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டால் போதும் என்றால் ஏதாவது காரியம் மூழ்க்காக நடக்குமா? கை நட்டம் இல்லை, எடுத்ததைக் கொடுத்துவிட்டால் போதும் என்றால் எதை வேண்டுமானாலும் எங்கிருந்தும் திருடலாம் என்ற உணர்வு சமுதாயத்தில் மக்களிடம் கிளர்ந்து, படர்ந்து, செழிக்கத்தொடங்கிவிட்டதா? இம்மாதிரிப்பட்ட நிலை ஏற்படாமல் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

அதற்கு மேலே, இத்தகைய நிலை வேண்டாமென்று, நிராகரிக்கவோ, மறுக்கவோ ஒன்றும் இல்லை. நமது அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள், தேசத்தில் எவ்வித அபிப்பிராயங்கள், கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன என்பதை மக்கள் பிரதிநிதிகள் மூலம் தெரிந்துகொண்டு அதைச் செம்மையாகச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில்தான் இதைத் தெரிவிக்கிறோம். அதற்குமேலே, இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நிராகரிக்கிறது, ‘மறுக்கிறது’ அல்லது தோற்கடிக்கிறது என்ற நிலையெல்லாம் இந்த விஷயத்தில் கிடையாது. இந்த அபிப்பிராயங்களை அமைச்சரவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அவர்கள் மூலமாக அதிகாரிகளும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் சபைத் தலைவர் அவர்கள் மூலம் நான் விண்ணப்பித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கை ஆண்டுதோறும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. அந்த அறிக்கை இந்த மன்றத்தின் முன்பு வைக்கப்படுகிறது. கனம் உறுப்பினர்கள், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்பதையும் அதனுடைய லட்சியத்திற்கேற்றவாறு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் எத்தகைய உறவு இருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு அவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற வகையில்தான் இது சட்டமன்றத்தின் முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த அறிக்கையைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் பிரேரேபித்ததை நான் வரவேற்கிறேன். இன்றைய விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த அறிக்கையை நன்றாகப் படித்துப் பார்த்து, எவ்வளவோ காலகாலங்களில் அல்லது அறிக்கைகள் இந்த மன்றத்தின் மேஜைமீது வைக்கப்படுகின்றன என்று இதைக் கருதாது இதில் அக்கறை எடுத்து இதைப் படித்துப் பார்த்து அவரவர்கள் கருத்துக்களை இங்கு தெரிவித்தது எனக்கு மிக்க திருப்தியை அளிக்கிறது.

பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் எவ்வாறு இயங்க வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்து இருக்கிறது. இன்று எதிர்த்தரப்பிலுள்ள கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கோரி, சில குற்றங்களைக் கண்டித்துக் காட்டினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நினைவு இருக்கும். இதற்கு முன்பிருந்த மன்றங்களிலே பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கை பற்றி விவாதம் நடைபெற்றதுண்டு. அதை அவர்கள் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th October 1962]

நேற்று இதைப்பற்றி விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் கூறியபோது, நாண்கூட அவர்கள் “என்னென்ன சொல்லப் போகின்றார்களோ, இதற்கெல்லாம் படிக்க வேண்டுமே, நாம் ஒன்றுமே படிக்கவில்லையே” என்று நினைத்தேன். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கைப்பற்றி முன்பு நடைபெற்றிருக்கும் விவாதங்களிலே கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் என் நினைவுக்கு வந்தன. “அப் படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகள் இப்போதும் எழுந்தால் பதில்—சமாதானம்—சொல்ல வேண்டுமே, படிப்பதற்கு அவகாசம் இல்லையே” என்று நானும் கொஞ்சம் கவலைப்பட்டேன்.

எனினும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எனக்கு ஆறுதல் அளித்தார்கள். “இந்த ரிப்போர்ட் பற்றித்தான் நான் பேசப் போகிறேன், அதற்குமேலே பேசப் போவதில்லை” என்று சொன்னார்கள். ரிப்போர்ட்டையும் நான் மறுபடியும் படிக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இப்போது கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசியதிலிருந்து, “கேலிக் கூத்து” போன்ற வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தியபோதிலும், ஒன்றும் பிரமாதமாக பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மீது அல்லது அரசாங்கத்தின் மீது குற்றச் சாட்டு ஒன்றும் பண்ணவில்லை.

அரசாங்கத்தைத் தாக்க வேண்டுமென்று, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையை நன்றாக அலசிப் பார்த்தபோதிலும், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களால் அரசாங்கத்தை அச்சுறுத்தும் வகையில் இந்த ரிப்போர்ட்டிலே குற்றம் ஒன்றும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இதற்கு முன்பு “இந்தச் சிபார்சை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, அந்தச் சிபார்சை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அப்பால், இன்ன உத்தியோகங்களை அரசாங்கமே தன் பொறுப்பில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, இவையெல்லாம் தவறு” என்று காரசாரமாகக் குற்றச் சாட்டுகள் இந்த மன்றத்திலே நடைபெறுவதுண்டு. அப்பேர்ப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளை இப்போதும் எவ்வளவுதான் சுமத்த வேண்டுமென்று முயற்சித்தபோதிலும், அது ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

கடைசியாக சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர் நல்ல தமிழ் அறிஞர். மாணவர்கள் தரக்குறைவைப் பற்றி அவரும், பல உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையிலேயே இலக்கணப் பிழைகள் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அது மொத்தத்திலே தரம் குறைந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் காண்பிக்கிறது. இந்த அறிக்கையிலேகூட, 119-வது பக்கத்திலிருந்து 122-வது பக்கம் வரை உள் 4 பக்கங்கள் தவிர மற்றதெல்லாம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை இதைப் போய் நாம் திருத்துவதா? அப்படித் திருத்துவது இன்னொரு குற்றச் சாட்டாக விளையும். நான் இலக்கணப் பிழையை ஒப்புக் கொள்ள வில்லை. சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் மீதும் நாம் குற்றம் சொல்ல முடியவில்லை. அவர் தமிழ் இலக்கியத்தோடு அல்லாமல், இலக்கணமும் நன்கு படித்தவர்கள். இந்த அறிக்கையில் 119 முதல் 122 பக்கம் வரை தவிர, பாக்கியெல்லாம் பக்கங்களும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் எழுதியது. அவற்றில் பிழை இருந்தாலும் அரசாங்கம் அதைத் திருத்த முடியுமா? அவர்கள் எழுதியபடியே கொடுக்கப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்தின் மீது ஒரு குற்றமாகாது.

பொதுவாக ஆங்கிலத்தில் எழுதினாலும், தமிழில் எழுதினாலும் இரண்டிலும் பிழைகள் விழுகின்றன. எனக்கே சில சமயத்தில் வருத்தம் ஏற்படுகிறது. தமிழை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு வார்த்தையில் எதற்கு வல்லின “ற”, எதற்கு இடையின “ர” போட வேண்டுமென்றுகூட பலருக்குத் தெரியவில்லை. ஏன், சில அங்கத்தினர்கள்கூட அவசரத்தில்

30th-October 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

“கணம்” என்பதற்கு “கணம்” என்று போட்டு எழுதுகிறார்கள். “எ” போடுவதற்கு “ண” போட்டு எழுதிவிடுகிறார்கள். நம்மிடத்திலேயே குறைகள் இருக்கின்றன. நாம் அதைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். தரத்தை எல்லோரும் உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். மாணவர்கள் மட்டுமல்ல, நம் எல்லோருடைய தரமும் உயரவேண்டும். ஆங்கிலத்தின் தரத்தையும், தமிழின் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும். நான் கேள்வி நேரத்தில் குறிப்பிட்டபோல், ஆங்கிலத்தின் தரம் குறைந்து விட்டது. ஆங்கிலம் படிக்கவேண்டுமென்று பொது மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அதைப்போல் மற்ற நாடுகளில் உள்ளவர்களும், அமெரிக்கா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளிலே வேறு மொழி இருந்தாலும், ஆங்கிலத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். இங்கே திடீரென்று ஆங்கிலத்தில் தரம் குறைந்ததற்கு, அதை 3-வது வகுப்பிலிருந்து சொல்லிக்கொடுப்பதற்குப் பதில் 2-வது பாரத்திலிருந்து சொல்லிக் கொடுக்கும்படியாகச் செய்த ஒரு ஏற்பாடுதான் முக்கிய காரணம். மாணவர்கள் பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். கணம் அங்கத்தினர்கள் ஒன்று கூறலாம். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வகுப்பில் படித்து, பரீட்சை எழுதி, பாஸ் செய்து விட்டால், அப்படி பாஸ் செய்துவிடுகின்ற எல்லோருக்கும் உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம். எவ்வளவு பேருக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பது என்பது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் தேவைக் கேற்ப கணக்கிடப்படுகிறது. மாணவர்கள் மனுப் போடுகிறார்கள். பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். யார் யார் பரீட்சை எழுதத் தகுதி உள்ளவர்களோ அவர்கள் எல்லோரும் பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். “பரீட்சை எழுத வேண்டாம்” என்று யாரையும் சொல்வதற்கு இல்லை. இத்தனை பேருக்குத்தான் பரீட்சை என்றும் நாம் சொல்ல முடியாது. தகுதியுள்ள அவ்வளவு பேரும் பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் தேவைக் கேற்ப பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன், இவர்களில் எத்தனை பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். பரீட்சை எழுதி பாஸ் செய்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க முடியாது. தேவையான எண்ணிக்கையை பொறுக்கிக்கொள்கிறார்கள். இன்னொன்று. பரீட்சை எழுதி பாஸ் செய்தவர்களை, அடுத்த வருஷத்திற்கும் வைத்துக் கொண்டால் என்னவென்று கேட்கலாம். 50 பேருக்கு 500 பேர்கள் பரீட்சை எழுத வருகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்படி வைத்துக் கொண்டால், அதில் 300 பேர்கள் பரீட்சையிலே தேர்வுற்றால், தகுதியை யொட்டி அதிலே 50 பேர்களைத்தான் நம்முடைய தேவைக்கேற்பத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. வருகிற ஆண்டிற்கும் இதிலேயே தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று சொல்வது சரியல்லவென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வருகிற ஆண்டிலேயும் பரீட்சை நடத்தினால், அதில் தேரியவர்கள், முன்பு நடந்த பரீட்சையில் தேரியவர்களைவிட நல்ல தரம் உள்ளவர்களாக வரலாம். அப்படி நல்ல தரம் உள்ளவர்களைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவேதான் ஆண்டுதோறும் பரீட்சை வைத்து, அதற்கான மனுக்கள் கோரி அல்லது எப்போது வேண்டுமோ அப்போது மனுக்கள் கோரி, இந்த பரீட்சை வைத்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் பரீட்சை எழுதுகிறவர்களுக்கு தரம் இல்லாமல் இருக்கின்றது என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது ஆங்கிலமாக இல்லாமல் தமிழாகவே இருந்தாலும்கூட, விஷயம் தெரிய வேண்டும். அதற்கு உலக அறிவு வேண்டாமா? அது சூனியமாகத்தான் இருக்கிறது. நேர் பரீட்சையில், இன்டர்வியூவில் கேட்கப்படுகிற கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கும்போது அந்த பதில்கள் உலக அறிவே இல்லாமல் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைபாடு நீங்குவதற்கு மொத்தத்திலே இந்தப் பக்கத்திலே உள்ள ஒரு கணம் அங்கத்தினர் கூறியதுபோல், பாடத் திட்டமே மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். அது இந்த அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில், நிபுணர் குழுவின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. “சோஷியல் ஸ்டடஸ்” என்கிற ஒரு பாட முறை அமெரிக்காவிலே ஏதோ இருக்கிறதென்று, இங்கும் அது கணமுடித்தமைக பின்பற்றப்படுகிறது. அதிலே சரித்திரமும் இல்லை, பூகோளமும் இல்லை. ஒரே கதம்பம். நாம் அதை “அடாப்ட்” செய்ய வேண்டுமாம். இந்த

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th October 1962]

“அடாப்ட்” செய்ய வேண்டும் என்பதிலே தப்பான விஷயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அடாப்ட் என்பதற்கு “எ” போட வேண்டுமா, “ஒ” போட வேண்டுமா என்றுகூட வித்தியாசம் தெரியவில்லை.

இதையெல்லாம் பார்த்து அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்து, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தன் கருத்தை விமர்சனம் செய்கிறது. அவர்கள் சொல்லக்கூடியதைப் பார்த்தால், மொத்தத்திலே தரம் இன்னும் உயர வேண்டுமென்பதுதான் இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்களுடைய ஒரே மாதிரியான அபிப்பிராயமாக இருக்கின்றது.

ஏதோ நீதி இலாகாவிலே உத்தியோகஸ்தர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் “தனது சொந்த அனுபவம்” என்று சொன்னார்கள். அவர்களே ஏதாவது மனுப் போட்டாரோ, என்னவோ தெரியவில்லை. பொதுவாக, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் கீழ் மூன்று அங்கத்தினர்கள் இருப்பதால், அவர்களுக்குள்ளே வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்யும். இதெல்லாம் நமக்கு ஏதற்கு? அது நமக்கு வந்தால் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அப்படி அவர்கள் மூன்று பேர்களாக இருந்தாலும் அவர்களேதான் முடிவு செய்கிறார்கள். அவ்விஷயம் எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு வருவதில்லை, இந்த மன்றத்திற்கும் வருவதில்லை. அவர்களே, கடைசியாக முடிவு செய்கிறார்கள். அப்படி முடிவு செய்து, நல்ல முறையிலேதான் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள், எனக்குத் தெரிந்தமட்டிலும்.

ஆகவே ஏதோ மேலெழுந்தவாரியாக குறை சொல்லுவது முறையல்ல. ஏதாவது சொன்னால், குறிப்பாக பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனைப் பற்றி குறை சொல்லவேண்டும். எனக்குத் தெரிந்தமட்டில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனின் உறுப்பினர்கள் திறமையாக, நல்லமுறையிலே, சீரிய முறையிலேதான், தவறுதல்கள் இல்லாமல், அரசாங்கத்தின் தலையீடு இல்லாமல் காரியங்கள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஏதோ பேசுகிற போக்கிலே, அரசாங்கம் தலையிடுகிறமாதிரி பேசப்பட்டது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஒருவேளைப் பார்த்து, “நீ எப்போது தாயை அடிப்பதை நிறுத்தினாய்” என்று கேட்பது போல் இருக்கிறது. “எப்போது தாயை அடிப்பதை நிறுத்தினாய்?” என்றால், அவன் தாயை அடிப்பவன் என்றுதானே ஆகும். அதுபோல சர்வீஸ் கமிஷன் விஷயத்தில் அரசாங்கம் தலையிடுவதுபோல மறைமுகமாகப் பேசினது சரியல்ல. அரசாங்கம் ஏன் அதிலே தலையிடுப் போகிறது. அப்படி ஏதாவது அரசாங்கத்தின் தலையீடு இருந்தால், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அதைப்பற்றி தன்னுடைய அறிக்கையில் சொல்லியிருக்காதா? அப்படி ஒன்றும் இல்லை. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் சிறந்த முறையிலே அரசாங்கத்தின் தலையீட்டின்றித்தான் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் அரசாங்கத்தினிடம் பயப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கும் இல்லை. காரணம் இந்த ரிப்போர்டிலேயே அரசாங்கத்தைப் பற்றி, வேறு ஒன்றிரண்டு புகார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “நாங்கள் இம்மாதிரி சொன்னோம், அதை அரசாங்கம் கேட்கவில்லை”, என்பதை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்டில் அவர்கள் எடுத்து சொல்லியிருப்பதில் இருந்தே, “அவர்கள் ஏதோ அரசாங்கத்திற்கு அச்சப்படுகிறார்கள், தாட்சண்யம் காட்டுகிறார்கள்” என்று குறை சொல்வதற்கே இடம் இல்லை என்பது தெரியும். அப்படியிருந்தால், அந்தக் குறைகளைத் தேடிப் பிடித்து, கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்டிருக்க மாட்டார்களா? நல்லவகையிலே பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தனித்துத் தான் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் வேலைகளில் அரசாங்கம் எந்த வகையிலும் தலையிடவில்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களும் நன்கு உணர்வார்கள்.

அடுத்தபடியாக, பரீட்சைகளுக்கு வருகிறவர்கள் தங்குவதற்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஆபீஸில் இடமில்லை, வெளியில் மரத்தடியில்தான் அவர்கள் நிற்கவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பரீட்சைக்கு நிறையப் பேர்கள் வருகிறார்கள். வேலையில்லாத நிலை இருக்கிறது. அதனால் உத்தி

30th October 1962]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

யோகம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் சௌகரியம்தான். உத்தியோகம் கிடைத்தால், பண்பங்களின் விலை அதிகமாக இருந்தால்கூட, மாதம் பிறந்தவுடன் சம்பளம் வந்துவிடுகிறது. 10 ஏக்கர் 20 ஏக்கர்நிலம் இருந்தால் கூட கிராமத்தில் எத்தனை பேர்களிடம் பணம் இருக்கிறது, உத்தியோகத்தினால் வசிக்கப்பட்டு, படித்தவர்கள் உத்தியோகத்தை தேடி வருகிறார்கள். அப்படி பரீட்சைக்கு பல பேர்கள் வருகிறார்கள். அதற்காக ஒரு ஷேட், ஒரு பெரிய பந்தல் போட முடியுமா? ஒரு நாளைக்காக போட முடியுமா? மரத்து அடியிலே வெளியிலே ஒருநாளைக்கு இருந்தால் என்ன? அந்தப் பழக்கமும் வேண்டியதுதான். கல்லூரியில் படிக்கும்பொழுது சௌகரியமாக ஹாஸ்டலில் இருந்தவர்கள் ஒரு நாள் உத்தியோகத்திற்காக மரத்தடியில் நின்று, அதனால் ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. பரீட்சை எழுதவதற்கு முன்னால் அந்த அனுபவம் வேண்டும். அதுவும் நகரத்தில் மத்திய இடத்திலே பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஆபீஸுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும். அதை ஒரு பெரிய கஷ்டமாக கனம் அங்கத்தினர் கருதக்கூடாது என்று தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ரிப்போர்ட்டிலே தேடிப் பிடித்து கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் இரண்டு. கனம் சுதந்திராக்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், கனம் கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்களும், இந்த விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். மற்றவர்களும் அதைப் பின்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே பெய்யுடி கலெக்டர் விஷயம் சம்பந்தப்பட்டவரை, அந்தப் புகாரை டிரிபியூனல் விசாரித்தார்கள். அப்படி விசாரித்து, சில குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லி, அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கிடலாம் என்று டிரிபியூனல் சிபார்சு செய்தார்கள். அவரை வேலையிலிருந்து தள்ளி விடலாம் என்று சொன்னால், அவர் வேலைக்கு லாயக்கு இல்லை, வேலையிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டும் என்பது தான். அந்த சிபார்சை ரெவன்யூ போர்டும், அரசாங்கமும் மேலும் பரிசீலனை செய்தார்கள். பரிசீலனை செய்து, அவர்வேலையிலிருப்பதற்கு லாயக்கு இல்லை, வேலையிலிருந்து கம்பல் சரியாக ரிடையராகவேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள். அதோடு பனிஷ் மெண்டும் கொடுக்கப்பட்டது. என்னவென்றால், அவருடைய பென்ஷனில் ரூ. 50 குறைக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான். பெய்யுடி கலெக்டருக்கு எவ்வளவு ரூபாய் பென்ஷன் வரப்போகிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. பிரமாத பென்ஷன் ஒன்றுமில்லை. ரூ. 50 என்றால், அது பென்ஷனில் ஒரு பெரிய “ஸ்லீஸ்”. ரூ. 50 பென்ஷனில் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்கு சமாதானம் கோரி அரசாங்கம் அந்த உத்தியோகஸ்தருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது குறை சொல்லுவதெல்லாம் என்னவென்றால், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் எடுத்துக்காட்டுவது அரசாங்கம் அம்மாதிரி நோட்டீஸ் கொடுப்பதற்கு முன்பாக தங்களைக் கலந்து ஆலோசிக்கவில்லை என்பது தான். . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சிபார்சிலிருந்து டீவியேட் பண்ணுவதற்கு முன்பாக டிரிபியூனல் ஏன் கன்ஸல்ட் பண்ணவில்லை? டீவியேட் செய்வதற்கு முன்பாக, டிரிபியூனலுக்கு ரெபர் பண்ணி, டிரிபியூனலின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதில் டீவியேஷன் என்ன இருக்கிறது? பனிஷ்மெண்டு பண்ணுவதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ள வில்லையா? நாங்கள் அந்த உத்தியோகஸ்தரை வேலைக்கு வைத்துக் கொள்கிறோமா? (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அப்படிச் செய்தால் “டீவியேஷன்” அல்ல, “ரிஜெக்ஷன்”.) அரசியல் அமைப்புச் சட்ட பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இதிலே என்ன “டீவியேஷன்” இருக்கிறது? அரசாங்கம் சிபார்சை பரிசீலனை செய்து பார்த்தது. இதிலே ஒன்றும் “டீவியேஷன்” இல்லை. பொதுவாக டிரிபியூனலின் முடிவு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th October 1962]

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இதிலே மீண்டும் டிரிபியூனலை கன்ஸல்டு பண்ண வில்லை என்பது ஒரு டெக்னிகல் விஷயம். அது “டெலியேஷன்” இல்லை. கன்ஸல்டு பண்ண வேண்டாம் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. அம்மாதிரி முடிவு செய்து அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. டிரிபியூனலைவிட பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தான் முக்கியம். டிரிபியூனல் நீதிபதி தோரணையில் விசாரிக்கிறார்கள். விசாரித்து அவர்கள் சிபார்சு செய்கிறார்கள். அது முடிவு இல்லை. மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் சப்ரீம் கோர்ட்டு மாதிரி இருக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வாறு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே இல்லை. சிபார்சாகத்தான் அது அமைகிறது. கூடியவரை அந்த சிபார்சுகளை ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறோம்; பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறோம். இங்கே குறிப்பிடப் பட்ட இரண்டு விஷயங்களைத்தவிர, வேறு எதையும் யாரும் எடுத்துக்காட்டுவதற்கு இடமில்லை. அந்த வகையிலே அரசாங்கம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் சிபார்சுகளை ஏற்றுக்கொண்டுதான் வருகிறது. இது சிபார்சுதான். அந்த சிபார்சுகளைப் பற்றி பிறகுதான் முடிவு செய்யவேண்டும். “இன் கன்ஸல்டேஷன்” என்று போட்டிருப்பதால் ஒன்றிரண்டு விஷயம் இப்படித் தான் இருக்கும். மற்றபடி எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதுபோல் சப்ரீம் கோர்ட்டு மாதிரி இருந்தால், எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அந்த அடிப்படையில் இல்லை. இந்த இரண்டு விஷயங்களிலும்தான் அரசாங்கம் ஓரளவு சிபார்சுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. அதை வைத்துக்கொண்டு உடனே “கேலிக் கூத்து” என் றெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவது முறையல்ல. அப்படிச் சொல்வதினால் அதாவே கேலியாகப் போய்விடுகிறது. கேலிக் கூத்து என்ற வார்த்தை இருக்கிறது என்பதினால், அதுவும் இந்த மன்றத்திலே அந்தமாதிரி வார்த்தையைச் சொல்லுவது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே “டெலியேஷன்” என்ன இருக்கிறது. அந்த உத்தியோகஸ்தர் வேலையில்லிருந்து கம்பல்சரியாக ரிட்டையர் செய்யப்பட்டு, பென்ஷனிலும் ரூ. 50 குறைக்கப்பட்டது. சிபார்சுக்கும், இந்த முடிவுக்கும் வித்தியாசம் ஒன்றும் அதிகமாக இல்லை. சில சமயங்களில் டிரிபியூனல் சிபார்சுக்கு மேலே கடுமையாகக்கூட அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சில சமயங்களில் உத்தியோகஸ்தரை விட்டுவிடலாம், நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்க வேண்டியதில்லை என்று சிபார்சு செய்தாலும், பரிசீலனை செய்தது போதாது, மறுபடியும் அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று டிரிபியூன லைக் கேட்டிருக்கிறோம். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், என்னைப் பொறுத்த வரையில், இதுபோன்ற விஷயங்களில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனின் யோசனை யைக்கோரவேண்டும் என்பதுதான் அவா. சட்டம் இருந்தாலும் இல்லாவிடா லும் கூட, இம்மாதிரி விஷயங்களில் பப்ளிக் சர்வீஸ்கமிஷனைக் கலந்து ஆலோ சித்து, அவர்களுடைய சிபார்சுகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். டிரிபி யூனலுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அந்த விஷயத்தை அனுப்பி ஆலோசனை கேட் டிறோம். அந்த ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டுமென்பதுதான் அவா. சில விஷயங்கள் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று என்னிடத்தில் இலாகாவின்னர் சொன்னாலும் நான், “பரவா யில்லை, சர்வீஸ் கமிஷன் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று ஆலோசனை கேட்கலாம்”, என்றுகூட சொல்லியிருக்கிறேன். அம்மாதிரி ஆலோசனை களை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றுதான் என்னைப் பொறுத்தவரை யிலும் கவனம் செலுத்திவருகிறேன், என்னுடைய மற்ற சகாக்களும் கவன செலுத்திவருகிறார்கள், அரசாங்கமும், மற்ற இலாகாக்களும் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகின்றன.

இன்னொரு விஷயம், ஒரு வெபரினரி உதவி ஸர்ஜனைப் பற்றியது. அவர் வேலை செய்துக்கொண்டிருக்கிறார். வேலைக்கு லாயக்கு இல்லை என்று தள்ளிவிடவில்லை. அவரிடமிருந்து ஸர்ஜனை நல்ல முறையில்

30th October 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

திருப்திகரமாக வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார். கண் தெரியாது, வேலைக்கு லாயக்கு இல்லை என்று தள்ளுகிற பிரச்சனை இல்லை. வெடிரினரி அவரிஸ்டெண்டு ஸர்ஜனாக இருந்துவருகிறார். இந்தப் பிரச்சனை ரெக்ரூட் மெண்டிலிருந்து வருகிறது. அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கவில்லை. அவர் வேலை செய்ய முடியாது என்று கண்டுபிடித்து யாரும் சொல்லவில்லை. ரெக்ரூட்மெண்டு விஷயத்தில் சர்வீஸ் கமிஷன் முடிவு பண்ணவேண்டும். அவர்கள் பார்த்து எல்லாவிதத்திலும் தகுதி இருக்கிறது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். தகுதி இல்லை என்று சொல்லவில்லை. தகுதிக்குறைவு என்று சொல்லி, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்ந்தெடுக்காத ஒருவரை அரசாங்கம் வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் அது தவறுதான், குறை கூறக்கூடிய விஷயம்தான். அவருக்கு எல்லாத் தகுதியும் இருக்கிறது, நியமனத்தில் ஒன்றும் தவறில்லை,—ஆனால் அவருக்கு கண் பார்வை சரியாக இல்லை என்று கூறப்பட்டது. கண் பார்வை சரியாக இல்லை என்று சொன்னால், எந்த உத்தியோகத்திற்கும் மெடிகல் சர்ஜன்கேட் கேட்கிறோம். அது மெடிகல் சர்ஜன்கேட்தான், அது ஆர்டர் இல்லை. சந்தேகத்திற்கு ஏதாவது இடமிருந்தால்தான், ஒன்று இரண்டு கேஸ்களில் மெடிகல் போட்டுக்கு அனுப்புகிறோம். யாராக இருந்தாலும், நல்ல கண் பார்வை இருந்தாலும், கண்ணாடி போட்டுக்கொள்ளாமலேயே நல்ல கண் பார்வை இருந்தாலும் சர்ஜன்கேட் கேட்கிறோம். எல்லோருக்கும் மெடிகல் சர்ஜன்கேட் கேட்கிறோம். கண் பார்வை போதாது என்று சொல்லுகிறார்கள். கண்ணைப்பார்த்து சொல்லுகிறார்கள். அவர் வேலையைப்பார்த்து யாரும் சொல்லவில்லை. அவர் அவரிஸ்டெண்டு ஸர்ஜனாக இருக்கிறார். அவரை ரெக்ரூட் செய்தது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன். அவர் வேலைக்கு லாயக்கு இல்லை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அவர் வேலை செய்தவரை கவனித்ததில் ஒன்றும் தவறுதல் இல்லை. ஒன்றிரண்டு நாட்களுக்குத்தான் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் இன்டர்வியூ செய்கிறார்கள். ஆனால், அவர் வேலை செய்வதை தொடர்ந்து கவனித்து வந்த இலாகாவின் நன்றிக் வேலை செய்வதாக சொல்கிறார்கள். அவருக்கு அந்த உத்தியோகத்திற்கு வேண்டிய தகுதிகளெல்லாம் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி தகுதி உடையவர்களின் எண்ணிக்கை ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது, பொதிய அளவு இல்லை. 55 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதைவிட இது பாதகம் இல்லை. கண் பார்வை குறைவாக இருப்பதினால் பாதகம் இல்லை. அவர் நல்ல முறையில் வேலைசெய்து வருகிறார், மேலும் நல்ல முறையில் வேலை செய்வார் என்பதுதான் அபிப்பிராயம். அதுவும் அவர் ஒரு Technical Officer. அவருடைய வேலையை கவனித்தவர்கள், அவரிடம் வேலை வாங்குகிறவர்கள், அவர் வேலைசெய்வதைக் கவனித்தவர்கள், அவரை நன்றாகப் பார்த்து வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, விதியை “ரிஸாக்ஸ்” பண்ணி அவரை ரெகுலராக வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை. இதைப் பிரமாதமாக அங்கத்தினர் அவர்கள், எடுத்துச்சொன்னார்கள். பாக்டர் சர்ஜன்கேட் கேட்கிறோம். எல்லோருக்கும்தான் கேட்கிறோம். ரெகமெண்டேஷன் கேட்கிறோம். அது சர்ஜன்கேட்தான், அது உத்தரவு இல்லை என்று மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இரண்டு விஷயங்களைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனின் சிபார்சுகளை ஏற்றுக்கொண்டுதான் அரசாங்கம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள் என்று நான் கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் இன்பர்மேஷன், ஸார். கலெக்டர் ஆபீஸ் மற்றும் சில ஆபீஸ்களில் 7, 8 வருஷங்களைக் குமாஸ்தாக்களாக வேலை பார்ப்பவர்கள் திடீரென்று, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை பால் செய்தவர்கள் வேலைக்கு வந்துவிட்டால், வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு, வீட்டிற்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. மீண்டும் அவர்கள் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைக்குப் போவதற்கும் வயது ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே, 7 ஆண்டுகள், 8 ஆண்டுகள் வேலை செய்துவிட்டு, பிறகு வேலையிலல்லாமல் திண்டாடவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி பிரச்சனையை

[திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி] [30th October 1962]

சரிகட்டுவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். 100-க்கு 100 பேர்களை சர்வீஸ் கமிஷன் ரெக்ரூட் செய்யவேண்டுமென்று இல்லாமல், 10 சதவிகித எண்ணிக்கையுள்ள உத்தியோகத்தார்களுையாவது நியமிக்கும் அதிகாரத்தை அரசாங்கம் தன் கையிலே வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் ஏதாவது மாறுதல் செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உத்தியோகத்திற்கு நியமிக்கும் முறையைப்பற்றி விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளின்படிதான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலே நான் குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகளுக்கு பதில் கூறவில்லை. டிரிப்யூனல் ஒரு சிபார்சு செய்தது, அதை மாற்றி அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். அப்படி மாறுதல் செய்து உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு முன்பு டிரிப்யூனலைக் கேட்டால் அதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. டிரிப்யூனலைக் கேட்காமலேயே உத்தரவு போடுவோம் என்று சொன்னால், அதை நான் அரசாங்கத்துக்கு விட்டுவிடுகிறேன். ஆனால் டிரிப்யூனலின் சிபார்சை மாறுதல் செய்து, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிக்கு ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் கொடுத்து, அந்த அதிகாரியிடமிருந்து சமாதானம் வாங்கி, செர்விஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்பித்து, அவர்கள் ஆலோசனையைப் பெற்று, எல்லா வற்றையும் சேர்த்து டிரிப்யூனலுக்கு அனுப்புவதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? டிரிப்யூனல் மாறுபட்ட கருத்தைத் தெரிவிக்கும் பட்சத்தில் அரசாங்கம் 'டெலியேட்' பண்ணவேண்டியிருக்கும். அப்பறம் நிலைமை என்னவாகும்? டிரிப்யூனலின் அபிப்பிராயத்தை நிராகரிப்பது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு, முதலிலே அந்த அதிகாரிக்கு ஷோகாஸ் நோட்டீசும் கொடுக்கப்பட்டது. இது ஒரு கொள்கை பிரச்சனையாக இருப்பதால்தான் நான் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். இம்மாதிரி ஒரு முறையல்ல, பல முறைகள் ஏற்பட்டிருப்பதால்தான் நான் அதைக் குறிப்பிடுகிறேன். செர்விஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருப்பதால்தான் என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்தது. இல்லாவிட்டால் எனக்கு எப்படித் தெரியும்? ஏதோ ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிற இரண்டு விஷயங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், அது ஒரு பெரிய விஷயமல்ல என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது சரியல்ல. (குறுக்கீடு) அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவதா, செர்விஸ் கமிஷனைப் பாராட்டுவதா என்ற முடிவுக்கு வர முடியாமல் இருக்கிறேன். அரசாங்கத்துக்கும், கமிஷனுக்கும் அதிகமான வேறுபாடுகள் இல்லை யென்று சொன்னால், அது கமிஷன் நியமிப்பதில் எடுத்துக் கொண்ட திறமை என்று வேண்டுமானால் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் அவ்வளவு ஆழமாகப் போவது சரியல்ல. இறுதியில் யாரைப் பாராட்டுவது என்ற முடிவுக்கு வரமுடியாமல் இருக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதில் திருப்திகரமாக இல்லை. இதை யெல்லாம் இலாகாக்கள் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் முன்பே குறிப்பிட்டதுபோல், பப்ளிக் செர்விஸ் கமிஷனுக்கு, மறைமுகமாக, சாதாரணமாக "மோடிவ்" கற்பிப்பது சரியல்ல. அவர்கள் அரசாங்கத்துக்கு தாட்சண்யப்பட்டவர்களாக இருந்தால், இம்மாதிரி அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அரசாங்கத்தைக் குறைகூறுவதற்கு இதிலே இடமில்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் வேறுவிதமாக நினைத்தால் அதற்கு என்ன செய்வது?

கனம் அங்கத்தினர் கொள்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். நான் முன்பே தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறேன். திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. "டெலியேஷன்" என்பது ஒரு விஷயம். அதைத் தவிர, எந்தெந்த சமயங்களில் விதிகளின்படி டிரிப்யூனலைக் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமோ, அல்லது செர்விஸ் கமிஷனைக் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமோ, அப்படிச் செய்து கொண்டதான் இருக்கிறோம். பப்ளிக் செர்விஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்ப வேண்டியது அவசியமில்லை என்று சில இலாகா வினர் எடுத்துக் காட்டின போதிலும்கூட, 3, 4 தடவைகள் செர்விஸ்

30th October 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கமிஷனைக் கேட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களையும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்ன பிறகும், “எனக்குத் திருப்தி இல்லை” என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. “திருப்தி இருக்கிறது” என்று சொன்னால், அவர் எப்படி எதிர்க் கட்சியில் இருக்க முடியும்? (சிரிப்பு). ஆகவே, இவற்றை எல்லாம் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: There is nothing to be put to the vote of the House.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: But that is the previous procedure.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, there is a motion before the House and it should be disposed of. Either, I should withdraw it, or it should be put to the vote of the House and the House should accept it or reject it. There should be some disposal.

MR. SPEAKER: What is the question before us? The matter has already been taken into consideration.

SRI M. KALYANASUNDARAM: May I clarify the position. If the motion is put to vote and if it is carried, the Government's explanation is accepted. Those who are not in agreement with the Government's explanation can say 'No'.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am afraid, the hon. Member is consciously trying to mislead the House. If the motion is accepted, then it would mean that the Government is censured. The Government will therefore vote only against the motion, if it is put to the vote of the House.

MR. SPEAKER: The matter has been talked out. That is my ruling.

திரு. சா. கணேசன்: நான் என்ன நினைக்கிறேன் என்றால், இது வோட்டுக்கு விட வேண்டிய விஷயமல்ல என்று. இதைப்பற்றி இங்கே பேசியாய் விட்டது, கருத்துக்களை தெளிவுபடுத்தியாய் விட்டது, மேற் கொண்டு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமோ, அவற்றை அரசாங்கம் அக்கறையோடு, பரிவோடு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான். வோட்டுக்கு விட வேண்டிய பிரச்சனை எங்கே வருகிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I do not press it.

The motion was by leave withdrawn.

VI.—AMENDMENT TO RULES FRAMED UNDER THE MADRAS PANCHAYATS ACT, 1958 (MADRAS ACT XXXV OF 1958).

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move—

“That the following amendments be made to the notifications issued in G.O. Ms. No. 260, L.A., dated 1st February 1962, relating to the rules framed under the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), published in the Fort St. George